

sed ipse maritus: ista est Glossa singularis & ordinaria in Authentie. dos data. Cod. de Donat. ante nupt. & ibi communiter DD. & tenet Azor. in Summa illius titul. 1. column. similis glossa est in §. Est & aliud Institut. de donat. & ibi Angel. & aliud DD. Glossa etiam in Authent. de non eligend. 2. nubeni. §. final. collat. 1. & tenet Bald. in Authent. sive à me. Cod. ad Vellejan. Barbat. in cap. Pervenit. de Emp. & vendit. Palac. Rub. in sua Repet. fol. 10. column. 1. Hodie tamen in nostro regno omnes fructus percepti constante matrimonio ex quibuscumque bonis, sunt communes mariti & uxoris, sicut cetera lucra, quando uxor vult solvere debita contracta constante matrimonio pro dimidia parte; (q) ita disponit lex fin. titul. 3. lib. 3. For. II. & lex 3. tit. 4. lib. 5. Ordin. Tertio differant, quia licet uxor habeat tacitam hypothecam pro dote sua recuperanda, ut in leg. unic. §. Et ut plenius. Cod. de Rei uxor. ast. cum simil, tamen maritus non habet tacitam hypothecam in bonis uxorius pro hac donatione ante nuptias, vel propter nuptias; quia non reperitur jure cautum. Si vero loquitur ex parte uxorius, tunc, si agit contra maritum vel ejus heredes, in casu quo lucratur eam ex pacto, vel alias, bene habet pro ea tacitam hypothecam, ut in leg. Ubi adhuc. Cod. de Jure dotium. Sed non erit privilegiata ut preferatur anterioribus creditoribus, ut in leg. Assiduis, versic. final. Cod. Qui potior. in pign. bab. cuius verba sunt: Hec autem tantum ad dotem sancimus, non ad ante nuptias donationem, quam suo tempore servari disponimus, & habere inter creditores sui temporis ordinem: si vero agit pro ista donatione propter nuptias, pro solutione, securitate, & satisfactione sue dotis, tunc nedum habebit hypothecam, sed erit privilegiata ut preferatur aliis creditoribus, & insuper non poterit uxor renuntiare etiam expressè huic hypothecæ, cum magis specialiter sit facta & inventa pro securitate dotis, ut supra dictum est, & in expresso ita tenet singulariter Cin. melius quam alibi, in dicta leg. Assiduis. 2. column. 4. oppos. Salycket. in dicta leg. Ubi adhuc final. column. 10. quest. Innocent. in cap. Ex litteris de pignor. & ibi Abb. 3. column. num. 9. Plat. in §. Fuerat, Institut. de Action. 2. column. in fin. &

(q) Ut tenet Montalv. in leg. titul. ult. titul. 3. lib. 3. Fori glossa 1. Matienz. in leg. 4. glossa num. 2. titul. 9. lib. 5. Recopilat.

(r) Has autem tres differentias describit Gregor. in leg. 1. titul. 11. part. 4. in glossa magna, inter donationem ante nuptias, & propter nuptias: vide Aceved. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopilat. num. 9. licet etiam hodie attenta dicta lege 1. loco donationis propter nuptias arrham successione affirmet Menes. in Authent. res qæ, num. 25. Cod. Communia de legat. Palac. Rub. in Rubr. de Donat. inter virum. §. 21. & 24. Burg. de Paz. consil. 14. num. 11. volum. 1. Sed hoc verum non esse satis manifeste probat, alios referendo, Aceved. ubi supra.

sponsa decesserit, que data sunt iubemus restituui, nisi causam ut nuptie non celebrentur defuncta persona jam prebit, & ibi Glossa ordinaria & communiter DD. text. in leg. fin. eod. tit. texti. in leg. unic. Cod. Si rector provincie, & idem disponit lex 1. titul. II. part. 4. Et adde, quod requiritur quod expresse dicatur, quod datur pro arrhis, & in signum vel pignus matrimonii futuri; nam alias, si simpliciter traderetur, esset sponsalitia largitas, de qua supra dictum est, ut aperte probant jura & DD. ubi supra. Cujus virtus & effectus est, quod ille qui dedit, perdat eas, si per eum stetit matrimonium impleri, (s) si vero stetit per recipientem, restituit quod accepit, & aliud tantudem. Item, si morte aliquius eorum solvuntur sponsalia, restituentur arrha, nec recipiens aliquam partem lucratur per oseulum: ita probat text. in dict. l. Arrhis, & ibi tenet Glossa ordinaria, & communiter DD. Et si queras, quæ est ratio quod valet datio, & amissio arrharum, & non valet pœna apposita in sponsalibus & matrimoniis, in cap. Gemma, de Sponsalibus? est alta & insolubilis difficultas: Sed omissis aliis, ista est melior & notabilior: quod promissio pœnae non valet, quia est verbalis tantum, & faciliter & inconsiderate quis verbo se obligaret, & metu pœnae solvendæ contraheret: arrha vero valet, quia realiter traditur & non promittitur, & sic jam

Bonorum appellatio, la 1. ff. de Verbor. sigillue.

13. Unum tamen est, quod hodiè non debet excedere decimam partem bonorum sponsi vel mariti, deducto prius omni ære alieno: ita disponit lex 1. tit. 2. lib. 3. For. II. (u) Dicuntur bona mariti ea quæ sunt propria, & ea quæ possidet bona fide, & similiter ea quæ sibi debentur, ad quæ habet actionem: text. est in leg.

Ex Bonorum appellatio, la 1. ff. de Verbor. sigillue.

(s) Ut tenet Suar. in titul. de las Arras, lib. 1. Fori, fol. 23. ex leg. fin. Cod. de Sponsa & ex leg. titul. 11. part. 4.

(r) Cum igitur non sit simplex donatio, sed propter nuptias, mirum non est si fieri possit constante matrimonio, ut in leg. Cum multa. §. Si igitur, & in leg. Si constante, ubi Bald. & Salycket. Cod. de Donationibus ante nuptias, §. Est & aliud, Institut. de Donat. leg. 1. in fin. titul. 11. part. 4. leg. 87. titul. 18. part. 3. hancque eam em sententiam tenuit Montalv. in leg. 1. titul. 2. lib. 3. Fori, & ibi Roder. Suar. fol. 8. versic. Pone quod tempore, Palac. Rub. in Rep. Rub. cap. Per vestras, §. 24. num. 2. Castill. in leg. Sui, verb. Arrhas, ubi etiam Palac. Rub. num. 4. Greg. Lop. in leg. titul. 11. part. 4. gloss. magna in pro. Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recop. gloss. 1. num. 2. Covarrub. de Sponsal. 2. part. cap. 3. §. 7. num. 12. Baza de Non meliorandis dotis ratione filiabus, cap. 51. num. 19. & 20.

(u) Quia quod superest eo deducto bona dicuntur, text. in leg. Mulier bona. ff. de Jure dot. in leg. Non possunt. ff. de Jure fisci. in leg. Subsignatum, §. 1. ff. de Verbor. signific. & in leg. Univer. Cod. de Legat. similiter etiam id quis in bonis habere dicitur, quatenus onere deducto superest, text. in leg. Non amplius. ff. de leg. 2. Ex quibus juribus id asseverant Montalv. & Suar. in leg. 1. tit. 2. lib. 3. Fori, gloss. 1. fol. 2. vers. Non tamen, Castill. in leg. 50. Taur. verb. Arrhas, Tiraquel. lib. 2. de Retract. in prefation. num. 21. Pinell. in leg. 1. Cod. de Bonis maternis, 3. part. num. 12. illatione 14. novissime Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. gloss. 1. num. 11. & ibi Aceved. num. 13. Ayora de Partitionibus, cap. 7. num. 19. & 20. Quod autem arrha non debeat excedere decimam partem bonorum sponsi, vel mariti, vide Gregor. in leg. 1. titul. 11. part. 4. & Matienz. in leg. 2. gloss. 1. num. 1. titul. 2. lib. 5. Recop. Quatenus autem in possessore majoratus hæc estimatio facienda sit ad arrharum solutionem? explicat Molin. lib. 1. Primogen. cap. 9. num. 41. & an promissio arrharum juramento simetor? vide Joan. Gutierrez. in tract. de Juramento confirmatorio 1. part. cap. 14. & varias quæstiones vide per Alvar. Velasc. in 1. pen. consultationum, consult. 2. 3. & 4.

Ex quo infertur, quod si quis tempore quo promisit arrhas, possidet tanta bona, quorum decima sufficit ad quantitatem arrharum; & postea movetur sibi lis & fertur contra eum sententia, ita quod plura ex dictis bonis ab eo abdicantur & evincantur; valebit datio vel promissio arrharum, habito respectu ad tempus promissionis: ita singulariter Roder. Suar. in leg. 1. tit. 2. lib. 3. For. II. & expressè determinat ista nostra lex 50. in II. Taur. Valeret tamen tunc in ipsa decima parte, argumento text. in leg. Sancimus. Cod. de Donat. cum simil. (A) Item si talis promissio arrharum esset jurata, valeret etiam ultra decimam partem, ut dixi & posui in materia contractuum, in art. an., & quando contractus nullus firmatur juramento. (B) Unum tamen est: quod si aliquis tempore quo matrimonium contrahit, sit adeò pauper, ut non possit arrhas dare; potest eas promittere de hoc partem quero, per plures columnas; (y)

(x) Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. glos. 1. num. 4. Baez. lib. de non meliorandis dotis ratione filiab. cap. 31. num. 11.

(y) Quia ubi mulier non probaverit, heredes viri, etsi nihil probaverint, obtinebunt, cum deficiente hujusmodi qualitate, arrhas petere non possit: text. in leg. 1. titul. 2. lib. 3. For. & in hac leg. ergo qualitatem hanc tenetur probare, juxta Glossam communiter receptam in leg. Si vero. §. Qui pro rei. ff. Qui satis dare cogantur, in cuius intellectu plura congerit Covarrub. lib. 2. Variarum resol. cap. 6. num. 7. ubi in specie testatur hanc opinionem in praxi receptam, quamvis ipse an vera sit dubitet. Eamdem etiam sententiam tenet Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. gloss. 1. num. 9. Baez. de non meliorandis dotis ratione filiab. cap. 36. num. 15. Pelaez. in tract. Majorat. 1. part. quest. 51. num. 2. cum seq. Gutierrez. de Juramento confirmatorio, 2. part. cap. 1. numer. 21. Ayora de Partitionibus cap. 7. num. 17. fol. 52. & num. 29. & 37. Aceved. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. num. 18.

(z) Quæ cùm sit prohibitiva, renuntiari non potest, juxta doctrinam glossæ in leg. 1. verb. Fidejussorem, Cod. Ne fidejussores dot. dentur. Bart. in leg. de His, num. 3. ff. de Transact. Curt. consil. 68. Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. glos. 2. num. 1.

(A) Sed si generaliter renuntietur omnibus legibus, poenam hujus legis non incurret tabellio, sicut si specialiter huic legi renuntiatum fuisset, argumento leg. Item apud Labeonem. §. Hoc èdicio. ff. de Injurias, ubi, quæ speciali nota digna sunt, nisi exprimantur, non veniunt in renuntiatione, maximè in correctoriis & penalibus & in specie id tenet Castill. in leg. 50. verb. Renunciar, Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recop. gloss. 3. num. 1.

(b) Vide de hac quest. Covarr. in cap. Quamvis pactum, 2. part. §. 2. num. 7. de Partibus, lib. 6. Gutierrez. in Authent. sacramenta puberum num. 23. pag. 303. Aceved. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. numer. 12. Palac. Rub. in Rubr. de Donat. inter virum, §. 24. num. 4. versic. Hec tamen intelligi. Castill. in leg. 50. gloss. 1. Segur. in leg. 1. §. Si vir. num. 139. de acquir. posses. Perez. in leg. 6. titul. 1. lib. 3. Ordin. gloss. magna, column. 795. Menchac. de Succes. creat. §. 28. num. 33. Gomez. Arias in leg. 48. Taur. num. 13. qui omnes nostram sententiam tenent: vide etiam Montalv. in I. 1. gloss. 1. titul. 2. lib. 3. Fori, & ibi Roder. Suar. quest. 3. Padilli. in Authent. res quæ, Cod. Communia de leg. num. 29. Baez. in lib. de non meliorand. dot. ratione filiab. cap. 29. num. 6. & 12. Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. gloss. 2. num. 6. Gutierrez. de Juram. confirm. cap. 14. num. 1. & videoas Menes. in Authent. res quæ num. 29. Vera est hæc sententia; nec obstant contra eam rationes Covarrub. nam prima, quæ deducta est in leg. Foro juzgo, cessat, quia ille liber apud nos vim legis non habet. Secunda cessat etiam, quia verum non est acquiri agnatis actionem ad recuperandam eam summam quæ decimam excedit, nec in ipsorum favorem prohibita est arrha de eimam excedens. Sed ipsis proximioribus agnatis datur facultas repetendi ad utilitatibus ipsius mariti, & ut excessus ad ipsum maritum revertatur ut constat ex leg. Fori, ibi: Fori, & apertiis ex leg. Foro juzgo, unde scripta est lex fori, & secundum quam est intelligenda, ut ibi notat Roder. fol. 30. in princ. quinimo, in quo id non transcripsit legis fori, cùm cætera transcriperit; damnasse videtur informationem donationis arrharum adjectio juramento: & apertiis, hæc lex quæ renuntiationem prohibet, non prohibuit juramentum.

missæ vel receptæ pertinent heredibus ejus etiam extraneis, & non marito superstiti: ita expressè determinat & disponit lex 51. bis II. Taur. Et ratio ejus dubitandi potuit esse duplex: Prima, quia de jure fori, uxore mortua cum testamento sine liberis, poterat de arrhis testari, & quidquid vellet facere; sed ea mortua ab intestato, pertinebant marito vel heredibus suis; ita dicebat lex 1. titul. 2. lib. 3. For. II. & lex 6. titul. 1. lib. 3. Eorū juzgo, hodie verò corriguntur prædictæ II. & deciditur contrarium per nostram leg. 51. Secunda subtilis & nova ratio dubitandi potuit esse: quia donatio facta inter maritum & uxorem confirmatur morte donantis, non verò donatarii recipientis: text. est in leg. Cām hic status. §. Si mulier, in fin. ff. de Donation. inter virum & uxorem, text. in leg. Etiam, Cod. eodem titul. text. expressior cæteris in leg. A marito, eodem titul. & ibi communiter DD; unde videbatur in proposito, quod si mulier quæ recepit arrhas, decedat vivente marito, eo ipso revocetur talis promissio vel receptio arrharum, & applicetur marito: sed contrarium determinat nostra lex 51. quia longè differunt donatio arrharum, & donatio simplex inter maritum & uxorem, ut patet ex superioribus.

(14) Item adde, quod etiam sponsus vel maritus minor 25. annorum potest promittere vel dare prædictas arrhas usque ad dictam quantitatem decimæ partis bonorum, nec potest restituiri; quia fecit illud, quod quilibet major & prudens fecisset: argumento text. in leg. Non videtur, Cod. de In integ. restitut. & in leg. 1. Cod. Si adver. donat. & in leg. Cum plures, §. fin. ff. de Administ. tutor. Quod intellige, quando non haberet curatorem: secùs alias: (e) quia datio vel promissio esset penitus nulla. Item intellige, quando donatio vel promissio arrharum consistet in pecunia, vel rebus quæ servando servari non possunt: secùs verò, si in rebus immobilibus; quia tunc requiritur decreatum; ut in leg. Lex quæ tutores, Cod. de Administ. tutor. & in leg. Predia, Cod. de Pred. minor. (f) Unum tamen est, quod si post ætatem perfectam 25. annorum transeat quinquennium, ipso jure ratificatur & confirmatur datio vel promissio arrharum, sicut si alienaretur res immobilis titulo oneroso: textus est singularis & unicis in leg. fin. Cod. Si major factus alienationem factam sine decreto ratam habuerit, quem ad hoc reputat ibi singularem Bartol. & unicum Bald. & Salye, & Roder. Suar. in leg. 1. titul. 2. lib. Foro II. fol. 43. versic. Sed utrum minor. (g)

Item adde, quod, mortua uxore, arrhae pro-

(c) Matienz. in dict. leg. 2. titul. 2. lib. 5. gloss. 1. num. 5. Baez. de Non meliorandis dot. rat. filiab. cap. 31. num. 10. in fin.

(d) Et vide Gregor. in leg. 1. titul. 1. part. 4. gloss. En esperan. ad fin.

(e) Quo casu curatoris desideratur authoritas, leg. Si curatorem habens. Cod. de In integ. rest. & in specie probat leg. 2. & leg. Mulier, Cod. de Jure dotum.

(f) Idem resolvit Suar. in dict. titul. de las Arras lib. 1. Fori, §. Sed utrum minor. fol. 39. & gloss. magna, in leg. 1. titul. 11. part. 4. quod & in dote receptius asserit Covarrub. in Practicis, cap. 28. num. 10. Aceved. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. num. 12.

(g) Et ita tenet Matienz. in leg. 2. titul. 2. lib. 5. Recopil. glos. 1. num. 3. Covarrub. in Practicis, cap. 28. num. 10.

Anton. Gom. ad Leg. Taur.

in Rubr. ff. Solut. matrimon. de qua definitione late per Bald. Novel. in tractat. Dotis, fol. 3. part. 2. §. 1. & Joan. Camp. in tract. Dotis, 1. part. & 1. quæst. In qua materia sunt videnti tres principales articuli. Primus est de jure, natura, & effectu dotis tempore promissionis ante contractum matrimonium. Secundus articulus est de jure, natura, & effectu dotis constanti matrimonio. Tertius articulus est de jure, natura, & effectu dotis soluto jam matrimonio.

16. Quoad primum igitur articulum dico, quod talis dos potest promitti ab uxore, vel à patre, vel à consanguineo, vel à quolibet extraneo, ut in dict. jurib. & in specie est text. in leg. Promittendo. ff. de Jure dotum, cuius verba sunt: Promittendo dotem omnes obligantur, cijuscumque sexus conditionique sint. Item, potest fieri ante matrimonium, & etiam constante matrimonio; quia talis dotis constitutio nullo tempore est prohibita: text. est in leg. Si constante, Cod. de Donation. ante nupt. text. in leg. Cum multæ, versicul. Sancimus, eodem titul. sext. in leg. 1. titul. 11. part. 4. Item, potest fieri etiam in omnibus bonis: text. est in leg. Mulier bona. ff. de Jure dotum, & ibi notant & commendant Gloss. ordinaria, Odofred. Bartol. Bald. Salycet. Fulgos. Jacob. de Sanct. Georg. & communiter DD. text. in leg. Nulla, Cod. eodem titul. cuius verba sunt: Nulla lege prohibitum est universa bona in dotem marito feminam dare, & ibi Glossa ordinaria, & communiter DD. Nec obstat lex 69. infra, his II. Taur. quæ habet, quod nemo potest donare omnia bona sua, etiam in præsentia. Quia debet intelligi in donatione simplici, vera, & propria inter vivos; non verò in donatione ob causam onerosam, prout ista. Nec obstat etiam lex unic. Cod. de Inofficiosis dotibus. Quia ibi non revocatur ex eo quod omnia bona dentur in dotem, sed quia tendit dos in præjudicium legitime filiorum. Nec obstat etiam lex 1. Cod. si adversus dotem. Quia ibi minor restituitur, non ex eo quod omnia bona dedit in dotem, sed quia maritus non fuit dignus tanta dote, secundum qualitatem suæ personæ, loci, & patrimonii. Et in effectu ita tenet & declarat ibi Gloss. ordinaria & communiter DD. tenet etiam & declarat Gloss. ordinaria, & communis opinio in leg. dict. Nulla, Cod. de Jure dotum.

17. Quid autem in dubio, quando mulier simpliciter contrahit matrimonium, an videatur omnia bona in sua dote dare? Et Gloss. ordinaria in leg. Mulier bona. ff. de Jure dotum, autoritate Aristotelis maximi Philosophi, tenet quod sic, & sequuntur aliqui DD. & ita expressè tenet Faber. in dict. leg. Nul-

la, Cod. de Jure dotum. Sed contrarium tenuerit Bald. Salycet. Fulgos. Jacob. de Sanct. Georg. & magis communiter DD. in dict. leg. Mulier bona, tenet etiam Bart. plenè & magistraliter disputando in qq. suis, quest. 7. mulier habens magnum patrimonium, idem Bart. & communiter DD. in leg. penult. §. Uxor. ff. Solut. matrimon. Paul. de Castr. & Modern. in Authent. præterea, Cod. Unde vir. & uxor. Bald. Salycet. & communiter DD. in dict. leg. Nulla, Cod. de Jure dotum, Salycet. & alii DD. peritext. ibi in leg. fin. versic. eodem modo, Cod. de Repudiis. Quod extende, etiamsi bona sint tradita marito actualiter respectu administrationis, secundum prædictos DD. ubi supra. Quod tamen intellige, nisi ex aliquibus conjecturis tacite apparet in dotem dedisse: quas bene & notabiliter ponit Bald. in dict. quest. 7. & DD. in locis supra allegat, & melius quam alias ponit Francisc. Curt. Junior in Authent. præterea, Cod. Unde vir. & uxor. 4. column. num. 12. Joan. Camp. in tract. Dotis, 1. part. quæst. 39. Quod est utile & necessarium, si forte caveretur lege vel statuto, quod soluto matrimonio maritus lucretur certam partem dotis. Item adde, quod nedium potest quis dare omnia bona præsentia in dotem; sed etiam futura, si tamen hoc dixit expressè, alias non: argumento text. & eorum quæ ibi notantur in leg. fin. Cod. Quæ res pignor. obligar. poss. & in terminis tenet Bald. in dict. leg. Nulla, Cod. de Jure dotum, cum quo transeunt alii DD.

18. Item adde, quod si simpliciter dos promittatur, habet in se tacitam conditionem, si matrimonium sequatur; & ante non potest agi: text. est in leg. Stipulationem. ff. de Jure dotum, text. in 1. Plerunque. §. Si ante, eodem titul. text. in leg. In rebus, versic. 1. eodem titul. text. in leg. Non enim, eod. tit. text. in leg. Item quia. §. 1. ff. de Pactis, text. in leg. 11. titul. 11. part. 4. Ex quo infertur, quod tempus adjectum solutioni dotis, incipit currere à tempore contracti matrimonii: text. est singularis in leg. Tali facta. ff. de Jure dotum, & ad hoc notat & commendat ibi Bartol. & communiter DD. idem Bartol. in leg. Si cui legetur, in fin. ff. de legat. 1. & ibi Paul. de Castr. & alii DD. & illum text. reputat singularem Angel. de Aretin. in cap. Action. Inst. de Actionib. 4. column. & idem disponit lex 12. titul. 11. part. 4. Quod tamen intellige, quando terminus est appositus simpliciter & in genere: secus tamen, si in specie & individuo; quia tunc statim incipit currere: ita tenet & declarat Bald. in leg. final. §. 1. ff. de Rescind. vendi. idem Bald. in Rubr. Cod. de Contrahen. emption. fin. column. 23. quest. 1. Salyc. in leg. 2. eodem titul. Jacob. de Sanct. Georg.

ibi

ubi valde commendat in dict. l. Tali facta.

19. Item adde, quod dos potest incipere à traditione, & à promissione: à traditione, quando uxor vel alius actualiter tradit viro aliqua bona in dotem, ut in leg. Si ego. §. Dotis. ff. de Jure dotum, & in leg. 1. Cod. eodem titul. à promissione, ut si pacto nudo vel stipulatione fiat promissio, ut in leg. Cùm post. §. Gener. ff. de Jure dotum, & in leg. 1. Cod. de Dotis promis. Hodiè tamen semper inducitur & fingitur à lege tacita stipulatio, tam ex parte mulieris ad dotem repetendam, quam ex parte viri, ad dotem exigendam: textus. est in leg. unic. §. 1. Cod. de Rei uxor. action. & ibi Glossa ordinaria, & in verb. Omnes, textus formalis & expressus in §. Nemo, ejusdem leg. tenet etiam Glossa in l. Ad exactionem. Cod. de Dotis promis. Glossa in leg. 1. ff. de Solut. matrimon. Glossa in leg. de Divisione, eodem titul. Glossa in leg. Divortio. ff. de Verb. oblig. Glossa in §. Fuerat. Instit. de Action. & utrobique communiter DD. Item etiam, pro hac dote solvenda competit marito tacita hypotheca in bonis promittentis: textus est in dicta lege unic. §. Et ut plenius. Cod. de Rei uxor. act. text. in §. Et nemo, ejusdem leg. & ibi DD. & idem disponit. leg. 23. tit. 13. partit. 5. Adde tamen, quod hoc casu non est privilegiata, ut præferatur cæteris creditoribus; ita Glossa ordinaria in dict. §. Et ut plenius, & ibi DD. Adde tamen, quod his casibus requiriatur saltem promissio dotis per pactum; secus tamen, si per pollicitationem: ita singulariter Bald. Novell. in tract. Dot. 6. part. 1. privilegio num. 3. & talis promissio dotis valet, licet sit incerta; & per judicem declarabitur, attentata qualitate & genere personarum, loci, & patrimonii: dum tamen hoc casu promissio fiat per stipulationem; ne alias concurrant duæ specialitates: textus est in leg. Cùm post. §. Gener. ff. de Jure dotum, & ibi Glossa ordinaria & communiter DD. text. in leg. 1. Cod. de Dotis promis. & ibi glossa ordinaria & communis opinio. Hodiè tamen de jure regio indistinctè valeret: quia ex pacto nudo & pollicitatione oritur actio, & non concurrerent prædictæ specialitates.

Adde tamen, quod si uni filia promiserit, vel dederit certam dotem, & postea alteri filia promiserit dotem incertam simpliciter, videatur velle promittere tantam dotem, quantum prius promisit vel dedit prima filia, argumento textus in leg. Dotem que prius. ff. de Jure dotum. Confirmatur ex singulari sententia Socii in leg. 1. ff. Solut. matrimon. num. 10. ubi dicit, ne de rato, sicut quilibet conjunctus possit prius, quam de bonis filiæ, expressa quantitate. Maritus. Cod. de Procurat. & in expresso istam & postea aliam nuptui tradidit, & pro ea sim- doctrinam & resolutionem in materia ponunt. Ja-